

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΓΑΒΡΑΝ
(οὔ ἡ μνήμη τῆ β' Ὀκτωβρίου)

Ἐποιήθη
ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* βῆ' * 2008 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΓΑΒΡΑΝ

* * *

Μετὰ τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμός 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια

Ἦχος δ' Ὁ Ὑψωθείς.

Ἐπὲρ Χριστοῦ μαρτυρικῶς ἐναθλήσας,
τὴν πλάνην Ἄγαρ κατεπάτησας σθένει,
Θεόδωρε, καὶ γέγονας πολίτης οὐρανῶν·
ὅθεν τὰ αἰτήματα τῶν τιμώντων σε πλήρου,
νοσημάτων ἴασιν χορηγῶν φιλαδέλφως,
καὶ πειρασμῶν διώκων τὰς ὁρμάς,
ὅπως ἐνθέως,
τὸν βίον τελέσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρόύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων·
τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρουσα·
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
« Ἐπάκουσον, Θεόδωρε, ἡμῶν ψυχῶν δεήσεις. Ἀ(θανάσιος)».

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐν θλίψεσιν ὄντες καὶ συμφοραῖς,
Θεόδωρε μάρτυς,
σοὶ προσπίπτομεν ἐκτενῶς,
αἰτούμενοι λύσιν ταχυτάτην,
ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου.

Παθῶν δι' ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ,
βασάνους ποικίλας,
ὥσπερ ἄσειστος ἀνδριάς,
Θεόδωρε, δίδου ταῖς εὐχαῖς σου,
ὑπομονὴν καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε.

Ἀνάγκαι συνέχουσι τὰς ψυχάς,
καὶ νέφη σκοτοῦσι,
διανοίας ἡμῶν πικρά,
διὸ τῇ ἐμπνεύσει τῶν εὐχῶν σου,
ταῦτα διάλυσον, μάρτυς Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Καρδίαν ἐμόλυνα ἀπρεπῶς,
ὁ τάλας, Παρθένε,
καὶ τὸ ἔνδυμα τῆς ψυχῆς,
κατέχρανα πλείσταις ἀμαρτίαις,
διὸ αἰτοῦμαι καθάρσια δάκρυα.

Ωιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐδαμῶς καθυπῆξας,
ταῖς ἀπειλαῖς, Ἄγιε,
ἀλλὰ διατόρως τὴν πλάνην,

Ἄγαρ ἐξήλεξας,
διό, Θεόδωρε,
ἀξίωσόν με τοῦ πλάνου,
ἀπειλὰς καὶ σκάνδαλα,
συντρίβειν πάντοτε.

Ὑπερβὰς ὄρους πάντας,
τοὺς φυσικούς, Ἄγιε,
τὰς τοῦ ἀντιπάλου βασάνους,
στερῶς ὑπέμεινας,
τοὺς πάλαι Μάρτυρας,
ἐκμιμηθεῖς, γενναϊόφρον,
ὄθεν κάμοι δώρησαι,
γενναῖον φρόνημα.

Σκυβαλίσας ἀνδρείως,
τὰ γεηρὰ ὠρμησας,
πρὸς τῆς Βασιλείας τὴν κτῆσιν,
μάκαρ Θεόδωρε,
ἧς καταξίωσον,
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας ἐνθέως,
ταῖς πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον,
θερμαῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Ὅν ἐκύησας Λόγον,
ὑπερφυῶς, Ἄχραντε,
Τοῦτον ὁ Θεόδωρος ὄντως! Θεὸν ἐκήρυξε,
καὶ ὥσπερ σφάγιον,
ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐμελίσθη,
καύχημα γενόμενος,
τῶν δοξαζόντων σε.

Διάσωσον,
τοὺς σὲ τιμῶντας, Θεόδωρε, ἐκ κινδύνων,

διαλύων ἐχθροῦ πανουργεύματα,
καὶ πρόσθες πίστιν ἀκλινηῖ,
πρὸς ζωὴν αἰώνιαν.

Ἐπίβλεψον,
ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι,
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ,
μεγάλως ἀνεκήρυξας,
καὶ πλάνην δεινὴν,
τῆς Ἄγαρ κατεφάυλισας,
μετασχὼν μαρτυρίου φρικτοῦ, ὦ Θεόδωρε,
διὸ ἀεὶ τὸν Ἀγαθόν,
ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε ἰκέτευε.

Ὡιδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Νίκην θεῖαν ἐνίκησας,
τὸν τῆς ἀσεβείας ἐλέγξας τύραννον,
διὸ πάντοτε, Θεόδωρε,
δὸς καμοὶ νικᾶν καλῶς τὰ πάθη μου.

Θεοῦ δῶρον δεδώρησαι,
πάσῃ Ἐκκλησίᾳ, κλεινὲ Θεόδωρε,
ὡς μαρτύρων ἰσοστάσιος,
ὧν με μιμητὴν δεῖξον πρεσβείαις σου.

Ἐταπείνωσας τέλειον,
τὸν σὲ ταπεινῶσαι κενῶς νομίσαντα,
τῇ ἀνδρείᾳ σου, Θεόδωρε,
ἧς μου τὴν καρδίαν καταπλούτισον.

Θεοτοκίον

Οὐρανὸν δεῖξον ἔμψυχον,
τὸν σὲ ἀνυμνοῦντα πιστῶς, Πανάχραντε,
ἐν ᾧ θρόνον ὁ Παράκλητος,
στήσαι καθ' ἡμέραν ἀγιάζων με.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Δώματα Θεοῦ,
κατοικῶν, κλεινὲ Θεόδωρε,
μὴ ἐπιλάθη τῶν ἐν γῆ σου ἀδελφῶν,
ἐξαιτουμένων,
σὴν ὑπέρομαχον βοήθειαν.

Ὡσπερ ἀληθῆς,
τοῦ Κυρίου, Μάκαρ, ἄμπελος,
ὑπὸ ἀπίστων ἀπετμήθης μεληδόν,
οὕτως ἐννοίας,
πονηρὰς ἡμῶν κατὰτεμνε.

Ῥῦσαι ἐκ παντός,
πειρασμοῦ ἡμᾶς, Θεόδωρε,
ὑπομονὴν καλὴν δωρούμενος,
καὶ διαβόλου,
τὰς κρυπτὰς παγίδας σύντριψον.

Θεοτοκίον

Ἐχοντες ἀεὶ,
προστασίαν σου, Ἀμόλυντε,
οὐ δειλιῶμεν ἐν τοῖς βίου μοχθηροῖς,
καὶ ἀνυμνοῦμεν,
ἐν χαρᾷ τὰ μεγαλεῖά σου.

ᾠδὴ Ϛ'. Τὴν δέησιν.

Ἰσχύνησαν,
οἱ ἐχθροί, Θεόδωρε,
καὶ ἐθρήνησε σατὰν ὁ πανοῦργος,
ὄτε στερόρῳς,
τὰς βασάνους ὑπέστης,
διὰ Χριστὸν τῆς ψυχῆς τὸν Νυμφίον σου·
διὸ ἀξίωσον κάμῃ,
καταισχύνειν ἀεὶ τὸν πειράζοντα.

Μαρτύριον,
τῆς ψυχῆς ὠνόμασαι,
τῶν πιστῶν ἐπὶ τῆς γῆς πολιτεία,
ὄθεν Χριστοῦ,
θεοδώρητε πῦκτα,
ὁ ὑπὲρ Τούτου κενώσας τὸ αἷμά σου,
ἐνίσχυσον πάντας ἡμᾶς,
τοὺς ποθοῦντας Χριστῷ πολιτεύεσθαι.

Ὡς βέλεμνα,
πικροφόρα ἔρχονται,
αἱ ἀδόκητοι τοῦ βίου συμβάσεις,
καὶ τῆς ψυχῆς,
καταπίπτει ὡς φύλλον,
μεγαλομάρτυς Θεόδωρε, δύναμις·
ὄθεν ἐν ὥραις ἀχθηραῖς,
παραστάτης γενοῦ ἡμῶν ἄσειστος.

Θεοτοκίον

Ναοὶ Θεοῦ,
γεγονότες, Δέσποινα,
οἱ πιστοὶ οἱ βαπτισθέντες Κυρίῳ,
ταῖς πολλαπλαῖς,
ἀμαρτίαις τὸν ῥύπον,
ἐν ἑαυτοῖς ἀνοήτως εἰσάγομεν·
διὸ ὡς Πάναγνος ταχύ,

σαῖς ἀγίαις εὐχαῖς ἀποκάθαρσον

Διάσωσον,
τοὺς σὲ τιμῶντας, Θεόδωρε, ἐκ κινδύνων,
διαλύων ἐχθροῦ πανουργεύματα,
καὶ πρόσθεσ πίστιν ἀκλινηῖ,
πρὸς ζωὴν αἰωνίαν.

Ἄχραντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον,
ὡς ἔχουσα,
μητρικὴν παρῶρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ὡς Μαρτύρων τῶν πάλαι ἰσοστάσιον,
καὶ Χριστιανῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον,
σὲ εἰδότες,
μεγαλομάρτυς τοῦ Κυρίου ἀθλητά,
ἰδοὺ σπεύδομεν πιστῶς,
καὶ ἐκζητοῦμεν τὰς θερμάς,
πρὸς Αὐτὸν ἰκεσίας σου.
Δίωξον ἀσθενείας,
στήριξον κλονουμένους,
καὶ πᾶσαν δόσιν ἀγαθήν,
σὲ τιμῶσι, δός, Θεόδωρε.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 12-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου,
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου,
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πλούτῳ θείου ἔρωτος,

τὴν πλάνην Ἄγαρ καθεῖλες,
καὶ ὡς κλῆμα εὐκαρπον,
μεληδὸν κατέσφαγξαι, γενναιότατε.
Τοῖς πιστοῖς ἔδειξας,
τῷ σῷ μαρτυρίῳ,
ὅτι δεῖ ὑπὲρ τὰ ἅπαντα,
Χριστὸν τὸν Κύριον,
προτιμᾶν τὸν ὄντως ἀθάνατον,
καὶ θύειν ἐθελούσιον,
τὰ ὡς ἀγαθὰ νομιζόμενα.
Ὅθεν ἐπλουτίσθης,
πληθῦϊ χαρισμάτων ἐκ Θεοῦ,
ἅπερ μετάδος, Θεόδωρε,
τοῖς πιστῶς αἰτουσί σε.

Ὡιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ψυχικῶς ἀτονοῦντες,
καὶ κλονούμενοι βίου ταῖς περιστάσεσι,
Θεόδωρε, τὴν σκέπην,
τῶν θείων πρεσβειῶν σου,
ἐκ βαθέων αἰτούμεθα,
ὅπως εἰς φρέαρ βαθύ,
μὴ πέσωμεν κακίας.

Ὑπερήφανον ὄφιν,
τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ κατεταπείνωσας,
Θεόδωρε, διδάξας,
πῶς δεῖ ἐν ταπεινώσει,
πολιτεύεσθαι ἅπαντας,
τοὺς χριστωνύμους καλῶς,
Χριστὸν ἐκμιμουμένους.

Χλαῖναν ἔβαψας μάρτυς,
τῆς στρατείας τοῖς αἵμασι τῶν ἀγώνων σου,
καὶ νῦν ἐν Βασιλείᾳ,

Κυρίου ὧν μὴ παύση,
μνημονεύειν, Θεόδωρε,
τοὺς μαρτυροῦντας ἀεὶ,
καλῶς τῇ συνειδήσει.

Θεοτοκίον

Ὡς Σωτῆρα τεκοῦσα,
σωτηρίας τὴν πύλην ἡμῖν ὑπάνοιξον,
εὐχαῖς σου, Θεοτόκε,
μετάνοιαν διδοῦσα,
ἀδεῶς ἀμαρτάνουσι,
καὶ μὴ τὸ πῦρ τὸ φρικτόν,
ἐκεῖνο δειλιῶσι.

Ἰδιὴ ἡ'. Τὸν βασιλέα.

Νοῦν καταστήσας,
ναὸν σεπτὸν τοῦ Κυρίου,
διὰ μνήμης Αὐτοῦ ἀδιαλείπτου,
ταύτην σὲ τιμῶσι,
Θεόδωρε, παράσχου.

Δρόμον τελέσας,
μαρτυρικῶς ἐν Κυρίῳ,
τοὺς σὴν μνήμην, Θεόδωρε, τιμῶντας,
ἐν ταῖς ἀσθενείαις,
ἐνίσχυε ὑψόθεν.

Εὐλογημένοι,
οἱ προβάλλοντες πρέσβυν,
σέ, Θεόδωρε, ἐν δεινοῖς τοῦ βίου,
ὅτι τούτων λύσιν,
λαμβάνομεν ταχέως.

Θεοτοκίον

Ἡ ὑπερλόγως,
τὸν Δεσπότην τεκοῦσα,
Θεοτόκε, ἰκέτευε ἀπαύστως,
σὺν τῷ Θεοδώρῳ,
ὑπὲρ πιστῶν ἀπάντων.

Ἰδιὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Συνὼν τῷ Στεφοδότη,
ἐν τῷ Παραδείσῳ
ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλλείπης, Θεόδωρε,
καθικετεύειν ἀπαύστως,
τῶν γεραιόντων σε.

Ἐν ὥραις τῆς ἀνάγκης,
πρόσδραμε συντρέχων,
τοῖς αἰτουμένοις σε, μάρτυς Θεόδωρε,
καὶ λύσιν δὸς προβλημάτων,
ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἰλέωσαι εὐχαῖς σου,
τὸν Δικαιοκρίτην,
ὅπως ἐν ὥρᾳ τῆς δίκης, Θεόδωρε,
κατὰ τὸ ἔλεος κρίνη,
ἡμᾶς τοὺς πταίοντας.

Στρατείας οὐρανίου,
γέγονας στρατάρχης,
ὑπερφυέσι βασάνοις, Θεόδωρε,
καὶ ἀκαταίσχυντος πρέσβυς,
τῶν προσπιπτόντων σοι.

Θεοτοκίον

Ἄγνη Παρθενομήτορ,
σὺν τῷ Θεοδώρῳ,

πρὸς τὸν Δεσπότην τὰς χεῖρας ἐκτείνατε,
ἵνα τὸν πλοῦτον παράσχη,
ἡμῖν τῆς χάριτος.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἔνδοξωτέραν,
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια (παλαιά)

Ἄνθος ἐκ Χαλδείας φυὲν τερπνόν,
ἄθλοις μαρτυρίου,
εὐωδίασε νοητῶς,
τοὺς πιστοὺς ἐν Ἄτρῳ,
Θεόδωρος ὁ θεῖος,
πυρὶ τακεῖς τὰς σάρκας,
Χριστοῦ τῷ ἔρωτι.

Τοὺς ἀσπαζομένους σου, ἀθλητά,
τὴν ἀγίαν κάραν,
καὶ εἰκόνα σου εὐλαβῶς,
καὶ τὴν θεῖαν μνήμην,
τελοῦντας ἔτησίως,
περίσωζε πρεσβείαις,
μάκαρ Θεόδωρε.

καὶ ἕτερα νεοσύνθετα

Δῶρον ἐχαρίσθης παρὰ Θεοῦ,

τοῖς προσερχομένοις,
εὐλαβείᾳ τῷ σῶ ναῶ,
καὶ τῶν αἰτημάτων,
ἐκπλήρωσιν παρέχεις,
φιλαδελφίας πλήρης,
μάρτυς Θεόδωρε.

Χαίροις τῶν Ποντίων γόνος λαμπρός,
καὶ Χριστομαρτύρων,
κατὰ πάντα ἐκμιμητής,
Βρύσεων δὲ Πέντε,
προστάτης ἐν Κυρίῳ,
Θεόδωρε τρισμάκαρ,
διὸ τιμῶμέν σε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστὶν κλπ.ὡς σύνηθες.

Εἰς δὲ τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Λῦε γαυριάματα ἐχθροῦ,
τοῦ ἀρχῆθεν ἀνθρωποκτόνου,
μάρτυς Θεόδωρε,
καὶ τῶν γεραιρόντων σε προστάτης φάνηθι·
ἀσθενείας ἰάτρευε,
ψυχῶν καὶ σωμάτων,
τὴν εἰρήνην πάρεχε,

ἐν ταῖς οἰκίαις πιστῶν.
Πάντας δὲ ἀξίωσον στήναι,
μετὰ σοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ,
καὶ χορῶν Ἁγίων, θεοδόξαστε.

Δέσποινα πρόσδεξαι,
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Δῶρα θείας χάριτος παρέχε, μάρτυς,
τοῖς πιστῶς, Θεόδωρε, προσπίπτουσί σοι.